

CANINI YAKMA

Fatih KANDEMİR

Dile gelmeyen aşktır bizde olan mu'teber
Aşkını ikrâr için dilin canını yakma
Aşkın son şarkısını söylemiş sana kader
Aşkı saz etmek için telin canını yakma

Sevdiğin yâr köyünden silinse de izlerin
Sükût etmek yüzünden bir sır olsa sözlerin
Kalbinin acısından bulut olsa gözlerin
Hüzün yağmuru olup selin canını yakma

Bozulsa istikrârın sen olsan bir kararsız
Görüp bilsen çektiğin tüm çileler yararsız
Yine sen aşk işinden çıkmak için zararsız
Şerre bel bağlayıp da belin canını yakma

Aşkta mevsim hep bahar demişler ne yalan şey
Zaten ilkbahar diye ağlıyor ya hep bu ney
Deseler bilmeyenler söylesene derdin ney
Sen de bir ney olup da dalın canını yakma

Herkesin aşk yarası kendi içerisinde
Bazısının yarası görünür derisinde
Belli sen bu yaranın acı kederisin de
Fâş edip de derdini kulun canını yakma

Sen âşıksın ama aşk senden uzağa düşmüş
Senin gibi çok âşık böyle tuzağa düşmüş
Senin gönül fidanın kuru bir bağa düşmüş
Sen de düşüp de çöle çölün canını yakma

Bu ozan son sözünde bir ihtar daha versin
Dua etsin ki Allah ona yâr daha versin
Sonunda ne çare ki âh u zâr daha versin
Kemahlı bülbül olup gülün canını yakma

İKİ ŞİİR

Özcan GÜLÇİN

İNSAN VE SERVİ

Serviler göge doğru başlarını kaldırmış
Nice renkli hayatlar burada noktalanmış

Şehrin تنها köşesi hem de uzakça bir yer
Ne kadar istemesek son durağımız o yer

Bu zarafet bu endam söyle hiç sevilmez mi?
Güzelliğinin sırrı nedir hiç bilinmez mi!..

Bekle ey güzel servi gölgene geleceğim!
Köklerine sarılıp dalında güleceğim

Çürüyecek bedenim sana hayat verecek
Sana bakan hangi göz sende beni görecek?!

Sana öyle yakından hayran hayran bakmalı
Hem başlangıç hem bitiş sende daha anlamlı!

ARAYIŞ

Hâl-i pürmelâlimi soyunup kıyılarda
Yaksam gemilerimi açılsam ummanlara!

Özgürlük rüzgârına açıversem bağrımı
Efkârımı bıraksam o masmavi sulara!

Alıp götürsün sular içimdeki kirleri
Alıp götürsün beni yepyeni dünyalara!

Kavganın, hırsın, kinin olmadığı yer olsun
İnsanlar özlem duysun anbean sevdalara!